

10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества единствено „до степената, в която са свързани с местни активи и дейности“ не създава ограничение за свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

(¹) Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

(²) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Just Eat Holding/Комисия

(Дело T-766/19)

(2020/C 45/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Just Eat Holding Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС или свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата:

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.

3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на „квалифицираните ресурси“ и освобождаванията на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение, тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически заинтересованите страни са представили във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранни дъщерни дружества „единствено до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не създава ограничение за свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).